

Maria Guinovart

PRESIDENTA DE LA FUNDACIÓ ESPAI GUINOVART I FILLA DE L'ARTISTA

«En aquests anys he descobert que en Guino era savi»

El proper 12 de desembre es compleixen deu anys de la mort de Josep Guinovart. El Museu del Joguet i la galeria Ventós de Figueres inauguraran dissabte dues exposicions amb obra original. La filla de l'artista, Maria Guinovart, va ser present i guià els assistents per la simbologia i les interioritats de la seva obra.

Maria Guinovart, filla de l'artista, durant la inauguració. FRANCESC AGUILERA

ENTREVISTA

Cristina Vilà
FIGUERES

Aquest 2017 serà un any intens.

Ha tingut tan bona acollida i tant de ressò! Fins i tot s'ha creat una comissió institucional i exposicions arreu del país, s'ha desbordat. Perquè no quedés tot amalgamat l'un sobre l'altre, hem decidit allargar-ho fins al 2019 amb una exposició de 1.500 m² a la Fundació Vila Casas comissariada per Marko Daniel.

D'on sorgeix tant d'interès?

És el resultat d'anys de feina del Guino i de la Fundació. Sempre hem estat treballant-hi, tant quan ell hi era com després, conscients de tirar endavant tota aquesta estructura sense el creador, i ens hem sortit millor del que ens pensàvem. Ens va valdre el premi Nacional de Cultura fa dos anys. Des d'aquí estem constantment generant activitats, exposicions d'altres artistes, teatre... abastem molt més que la seva obra. Nosaltres defensem el fet de crear sinergies amb el territori.

Tot això servirà per situar-lo?

Servirà per consolidar tota una tasca que fem des de fa temps. Per fi les llavors estan donant fruit.

És estrany que no es conegui més.

Les coses estan canviant gràcies a la sensibilitat dels nous governs. Hi ha una permeabilitat al món de l'art. Durant anys hem viscut en un país on, malauradament, només s'ha defensat un sol creador de cada disciplina. Defet, nosaltres reivindicuem Guinovart, però es pot parlar de Cuixart, Ràfols Casamada, Subirachs, que han desaparegut durant uns anys. Si darrere no hi ha un treball fundacional i de museus, que s'haurien d'implicar, se'ls acabarà menjant la història i és un patrimoni riquíssim que tenim.

Amb quins suports compten?

Tirem endavant gràcies a insti-

tucions que aporten diners i socis fundadors, però només obrim de dijous a diumenge, només hi ha tres sous i tota la resta és vocacional. Jo mateixa faig les funcions de direcció artística i no cobro. No m'importa. La meua reivindicació és que el cansament no acabi venent la il·lusió. Però quan veus que la gent connecta amb l'obra, estan entusiasmats, això ho compensa.

Al Museu del Joguet veiem un Guinovart connectat amb el joc.

Guinovart era molt objectual, incorpora en les seves obres elements que trets de context poden servir de joc. En una de les obres, hi ha unes fones i unes espases là-

ser. Aquestes dues obres, que es diuen *Jerusalem*, són una crítica a la capacitat ofensiva d'Israel davant uns pobres palestins que només tenen unes fones per defensar-se. També hi ha uns conills que són una reinterpretació lúdica de la natura. Ell sempre ha estat arrelat a la terra, com Miró, qui reconeixia en Guinovart un deïxeble, i ell en Miró un mestre.

I a la galeria Ventós?

Hi veiem el Guinovart més plàstic, amb els seus blaus característics, els colors terra, eixos de l'artista. També s'ha creat un bosc a partir d'unes escultures que són un homenatge al llibre i a l'arbre. I dins s'han incorporat altres elements característics seus per connectar amb l'altra exposició.

Deu anys sense el pare...

Amb el temps, el fet d'anar treballant, llegint i rellegint he descobert que el Guino era savi. M'ha permès redescobrir la figura del pare com artista, però també com a persona que pensava molt.

Tenia una personalitat potent.

Et puc assegurar que, com se sol dir, *no daba puntadas sin hilo*. No hi ha res de casual a la seva obra: hi ha denúncies ferotges, la placidesa del blau... Com deia, allò que ens fa tirar endavant és el desig. Per a cadascú pot ser diferent. Per a ell era buscar el blau que tenia al cap. Esperava no trobar-lo mai, deia, perquè quan assoleixes allò que busques, s'acaba el desig i, o te n'inventes un altre, o et llances per la finestra.